Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 26:1

En het geschiede, toen Jezus al deze woorden geëindigd had, dat Hij tot zijn discipelen zeide:…

Deze woorden vormen niet alleen de introductie van de vierde en laatste lijdensaankondiging door Jezus, maar laten ook uitdrukkelijk zien van waaruit Hij deze aankondiging doet. En dat geeft een wel heel bijzondere lading aan deze laatste aankondiging. Een lading die in het licht van Pasen zeker aandacht verdient.

Mattheüs spreekt hier over een geëindigd hebben van '*al deze* woorden'. Een en ander suggereert een directe relatie met hetgeen door Jezus in het vorige hoofdstuk - gelet op de te vergelijken thematische inhoud, wellicht zelfs vorige hoofdstuk*ken* - aan de orde is gesteld. Er valt, zou je kunnen zeggen, waar Hij daar aandacht voor vroeg, een rode draad waar te nemen. Het is dan ook aan te raden hetgeen aan de vierde lijdensaankondiging vooraf door Hem allemaal uitgesproken is voor uzelf eens door te nemen.
Wat dan zonder meer opvalt is, dat het '*al deze* woorden' lijkt te slaan op wat Jezus gezegd heeft over wat wij nu zouden noemen 'de eindtijd'.
Al in hoofdstuk 22 zien we Hem tot dit onderwerp 'de aanzet geven', als Hij spreekt over het koninklijk bruiloftsmaal. Maar zeker hoofdstuk 24 en 25 in hun geheel zijn onder de gegeven noemer te vangen - van wat de vertalers in de NBG vertaling aangeven als 'de rede over de laatste dingen' tot en met 'het oordeel van de Zoon des mensen'. Dit betekent dat het lijden en sterven van Jezus met betrekking tot dat alles van doorslaggevende betekenis genoemd moet worden. Dat dit zo is, wordt bevestigd door het feit dat slechts door de gehoorzaamheid van Jezus - tot en met het kruis - zijn Koningschap, het Christus zijn, bevestigd kon worden. Zonder kruis voor Hem geen kroon (is dat niet wat ook nadrukkelijk naar voren komt in Jesaja 52:13-53:12?).

Dit laatste - zonder kruis geen kroon - is een zaak die (ook!) voor iedere volgeling van Hem geldt, en dus op weg naar Pasen alle aandacht verdient. Daarom, verwacht ik Hem? Ben ik in staat de tekenen van de tijd te lezen? Wordt mijn leven door de ernstige woorden die Jezus vlak voor zijn kruisgang over deze tijd sprak, aangespoord? Besef ik ten volle dat ook hier uiteindelijk opnieuw het meesterven van het IK de centrale plaats krijgt? Dat de graankorrel pas vrucht kan zetten als ze in de aarde valt en sterft? Ofwel, dat Golgotha niet alleen de doorgang is tot eeuwig leven, maar ook tot het meedelen in de door Jezus behaalde overwinning, vertaald in loon en kroon. Wat Jezus vooraf aan deze vierde lijdensaankondiging zegt, is uitermate belangrijk voor ons behoud. Neem alleen eens de gelijkenis van de vijf wijze en vijf dwaze maagden. Tot welke categorie behoor ik? De uitnodiging tot het volle heil des Heren is met bloed geschreven. Hoe ga ik er mee om? Hier blijkt hoe serieus ik persoonlijk de kruisgang van Gods Zoon neem. We leven onmiskenbaar in het laatste der dagen, lees slechts '*al deze* woorden' daarover van Jezus.

Gebed
Vader, dat ik de ernst van al de woorden die Uw Zoon gesproken heeft over het laatst der dagen in zal zien. Dat ik van daaruit besef dat alleen het kruis de toegang geeft tot niet alleen behoud maar tot een volledig delen in Uw Koninkrijk - het waartoe U ons bedoeld heeft in relatie met Uw Zoon, onze Here Jezus Christus. Dank aan Hem voor het volbrachte werk. Amen.